

קם נזון ואמר: רבינו רבי רבי, חזר בך, האילן הוא ר' והפרי שלו ר', לך וdae. אבל ענפיו למטה הוא עליונה, ושרשו ה' הפחתונה, וממי שפפריד הענף מפננו, זהו מקצת בנטיעות, וזה הוא גנטץ מהעולם הזה ומן העולם הבא.

ויעוד מצוחה להתעסך בתורתה יומם ולילה, והוא שפטות וגהית בו יומם ולילה, וכי יכול אדם להתעסך בתורה בכל הימים ובלילות כל ימיו, ותני הקדוש ברוך הוא לא בא בטטרוניא עם בריותיו? אלא כל מי שקורא קריאת שם בערך ובקר, כאלו מקים בו והגית בו יומם ולילה, כל המצוות יש מהם שתליות בפרי האילן, מהם בענפים, מהם בשרשים, מהם באילן, ומה שום זה נקראת התורה עצה חיים, וכל מי שוכל ממנה, ואכל וחיה לעלם.

ויש אילן למטה שענפיו ושרשיו והגור והפירות שלו, כלם סם הפטות, וזה סמא"ל. מי שעobar על התורה, נשקה מאותו אילן ומחרוס ממנה, ועליו נאמר כי ביום אכלך ממנה מות פמות, ומהצד שלו חי צער.

ויעוד, שכינה היא מצות העמדת מלך, והוא שפטות שום פשים עליך מלך, וככיבול כל ומן שאין שכינה במקומה אין מלך, ומה שום שכינה היא מלכות על אדם, נאמר בו שום פשים עליך מלך, להיות ישראל בה כלם בני מלכים. שאין מלך בלי מלכות, שבגנות שפהה תירש גברתה, ובזמן שכינה ממשיכים נאמר הטובה ממנה, היא מלכותו, היא

כם סבא ואמר רבינו חזור בך, אילנא הוא ר', אייבא דיליה י' הבוי הוא וdae, אבל ענפוי לעילא אהו ה' עלאה ושרשו ה' תפאה, ומאן דאפריש ענפא מיניה דא אהו מקצת בנטיעות, והבוי אתקצת אהו מעלה מא דין ומעלמא דאתמי.

ויעוד מצוחה לאתעסך באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א) וגהית בו יומם ולילה, וכי יכול בר נש לאתעסך באורייתא בכל יומי ולילי כל יומי, והא קודשא בריך הוא לית בא בטטרוניא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרו אקרייא שם בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו וגהית בו יומם ולילה, כל פקידין אית מניהו דמלין בפרי אילנא, מניהו בענפין, מנהון בשרשין, מנהון באילנא, יבגין דא אתקראייא אורייתא עז חיים, וכל מאן דאכל מגיה ואכל וחי לעולם.

ויאית אילנא לתפא, דענפוי ושרשו וגופא ואיבא דיליה, כלחו סם הפטות ודא סמא"ל, מאן דא עבר על אוריתא, אתשקיא מיהו אילנא ואתפרגס מיניה, ועליה אמר (בראשית ב י) כי ביום אכלך ממנה מות פמות, ומפטרא דיליה חי צער.

ויעוד שכינטא אהוי מצות העמדת מלכא, הדא הוא דכתיב (דברים יז ט) שום פשים עליך מלך, וככיבול כל זמנא דלית שכינטא באחרהא לית מלכא, וbegin דשכינטא אהוי מלכות על בר נש, אמר ביה שום פשים עליך מלך, ל מהו ישראל בה כלם בני מלכים. (דף ס ע"ב) דלית מלך بلا מלכות, דבגלוותא שפהה תירש גבירתה, ובזמנא דיתמי משיחא אמר (אסתר א יט) ומלאותה יתן המליך לרעיתה הטובה ממנה, היא מלכותו, היא

בְּסֹאָו, הַיָּא עַטְרָתָהוּ. מֵשֶׁל לְמַלְךָ
שְׂשִׁישׁ לְוּכְלִיקָּר וְהַיָּא חֲבִיב אֲלֹיו,
לְפָעָםִים שֶׁם אָתוֹן עַטְרָה עַל
רָאָשׁוֹ, זֶה תְּפָלִין שֶׁל רָאָשׁ,
לְפָעָםִים קַוְשָׁר אָתוֹן בְּאַצְבָּעָו, וְזֶה
תְּפָלִין שֶׁל יָד, לְפָעָםִים שֶׁם אָתוֹן
מַחְפִּיו וּנְקָרָא בְּסֹאָו, לְפָעָםִים
עוֹשָׂה מְפֻנוֹ לְבוֹשָׁה.

וּבָעַת שַׁהְיָא מְרַחְקָתָה מִן הַמֶּלֶךְ,
נְאָמֵר בְּפֶלֶךְ אַלְבִּישׁ שָׁמִים
קְדוּרוֹת, וְהַשְׁכִּינָה אָוּמָרָת אֶל
תְּרָאַנִּי שְׁאָנִי שְׁחִירָתָה, וּבְנִי אֲדָם
שְׁהָם שְׁוֹטִים מִסְפְּכָלִים בְּלִבְשׁוֹשׁ,
וְאַחֲרִים כֵּה מִסְפְּכָלִים בְּגַוּף,
וּבְגַלוּתָה כָּלָם שְׁוֹטִים, אֲכָל הַפְּקָחָם
הַחְכָּם מִסְפְּכָל פְּנִימָה, וּכְשַׁבָּתָא
גָּאָלָה, מַחְפָּשָׁת מִלְבָושֵׁי הַקְּדוּרוֹת
וּזְוּרָק אָוֹתָם עַל אַמּוֹת הַעוֹלָם,
זֶה שְׁבָתוֹב וִיהִי חִשְׁךְ אֲפָלָה
וּגּוֹמָר, וְלֹכֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיה אָוֹר
בְּמוֹשְׁבָתָם.

שְׁבָאוֹתוֹ זֶםֶן שְׁהַתְּלִבָּשׁ
בְּלִבְשִׁים הַלְּלוֹג, נְאָמֵר בּוֹ וַיְאָמֵר
אַסְתִּירָה פְּנֵי מְהֵם. אַחֲר
שְׁהַחְפָּשָׁת מְהֵם, וַיְיִרְאָו הָעָם אֶת
יְהוָה הַזֶּה, וְכָל הַתְּנוּקּוֹת הָרָאו אָוֹתָו
בְּאַצְבָּעָו, זֶה שְׁבָתוֹב זֶה אַלְיָ
וְאַנְוֹהוּ, וּבְגַלוּתָה יִשְׁחַח סְתָרוֹ,
וּמְשׁוֹם זֶה אָמֵר דְּנִיאָל, יוֹדֵעַ מָה
בְּחִשְׁךְ וְהָאָוֹר עַמּוֹ שׂוֹרָה. וּבְאָוֹתָו
זֶםֶן שְׁהָזָא בְּחִשְׁכָּה, מִתְּלִבָּשׁ
בְּתָהוּ וּבְהָוָה וּבְחִשְׁךְ וְתָהָוָם,
כְּבִיכּוֹל הַאֲוֹתּוֹת הַזָּהָרְיוֹד וְלֹא
מִתְּיִחְדֹּות שֶׁם, וְאַחֲר שִׁיזְׁצָא
מְהֵם, וְהִנֵּה יְהוָה לְמַלֵּךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בְּיּוֹם הַהָוָה יְהִי יְהוָה
אָחָר וְשָׁמוֹ אָחָר.

בְּאָתוֹ זֶםֶן כָּל הַחַיּוֹת יְחֻזְרָרוּ
בְּנִגְנוּן, וּכְנֶפֶיחָן פְּרוֹדוֹת מִלְמַעַלָּה
לְקַבְּלוֹ בְּשִׁמְךָ, וּכְלָם יְהִי רְצִים
וּשְׁבִּים בְּנִגְנוּן וּשְׁלִיחָות אֲלֹיו, זֶה
שְׁבָתוֹב וְהַחִיּוֹת רְצֹא וּשׁוֹבָ

מְלָכָותֶיהָ, אֵיתִי כְּרִסְיִיהָ, אֵיתִי עַטְרָת דִּילְיִיהָ,
לְמַלְכָא דָאִית לִיהְ מָאנָא דִּיקָר וְאֵיתִי מַחְבָּבָא
לְגַבְּיהָ, לְזָמְנִין שְׂיִי לִיהְ עַטְרָה עַל רִישִׁיהָ דָא
תְּפָלִין דְּרִישָׁא, לְזָמְנִין קַשְׁיר לִיהְ בְּאַצְבָּעָא
וְדָא תְּפָלִין דִּידָ, לְזָמְנִין שְׂיִי לִיהְ תְּחִזְוִיהָ
וְאַתְּקָרִי כְּרִסְיִא דִּילְיִיהָ, לְזָמְנִין עַבְדִּים מִינָה
לְבּוֹשָׁא.

וּבָעַן דָּאֵיתִי מַרְחָקָא מִן מַלְכָא, אַתְּמָר בְּמַלְכָא
(ישעה ג) אַלְבִּישׁ שָׁמִים קְדוּרוֹת, וּשְׁכִינְתָּא
אָוּמָרָת אֶל תְּרָאַונִי שְׁאָנִי שְׁחִירָתָה (שיר א). וּבָנִי
בְּשָׁא דָאַינְוָן שְׁטִין מִסְפְּכָלִין בְּלִבְוּשָׁא,
וְאַחֲרָנִין הַכִּי מִסְפְּכָלִין בְּגַוְפָא, וּבְגַלוּתָה
כְּלִיהְוֹן שְׁטִין, אֲכָל פְּקָחָה חֲכִימָא אַסְפָּל
מְלָגָאו, וּבְדִיתִי פּוֹרְקָנָא אַחְפָּשָׁט מִלְבָוּשִׁין
דְּקְדָרִוִתָּא, וּזְרִיקָ לְזֹן עַל אָוְמִין דְּעַלְמָא, הַדָּא
הָוָא דְּכַתִּיב (שםoth יב) וַיְהִי חִשְׁךְ אֲפָלָה וּגּוֹמָר,
וְלֹכֶל בְּנִי יִשְׂרָאֵל הַיָּה אָוֹר בְּמוֹשְׁבָותָם.

דְּבָהָזָא זָמְנָא דְּאַתְּלִבָּשׁ בְּאַלְיָן לְבּוּשִׁין,
אַתְּמָר בְּבִיה (דברים לב ס) וַיְאָמֵר
אַסְתִּירָה פְּנֵי מְהֵם, לְבָמֶר דְּאַתְּפָשָׁט מִנִּיְהָוָה
וַיְיִרְאָו הָעָם אֶת יְהוָה (שםoth יד לא), וּכְלִי נְוֹקִין
אֲחַזְׁין לִיהְ בְּאַצְבָּעָו, הַדָּא הָוָא דְּכַתִּיב (שם טו
ס) זֶה אַלְיָן וְאַנְוָהוּ, וּבְגַלוּתָה יִשְׁתַּחַת חִשְׁךְ
סְתָרוֹ (מלחים יח יב). וּבָגִין דָא אָמֵר דְּנִיאָל (דְּנִיאָל ב
כב). יְדָע מָה בְּחִשְׁוֹכָא וּנְהֹרָא עַמִּיהָ שְׁרִיהָ,
וּבְהָזָא זָמְנָא דָאֵיתִי בְּחִשְׁוֹכָא מִתְּלִבָּשׁ בְּתָהוּ
וּבְהָוָה וּבְחִשְׁךְ וְתָהָוָם, בְּכִיכּוֹל אַתְּוֹן אַיְנוֹן
בְּפְרוֹדוֹא וְלֹא מִתְּיִחְדֹּין פְּמָן, וּלְבָמֶר דְּגַבְּיךָ
מִנִּיְהָוָה, וְהַיָּה יְהוָה לְמַלֵּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיּוֹם
הַהָוָה יְהִי רְצִים הָאָחָד וְשָׁמוֹ אָחָד (וכיריה יד ט).
בְּהָזָא זָמְנָא כָּל חִיּוֹן יִתְּעַרְוּן בְּנִגְנוּנָא,
וּכְנֶפֶיחָם פְּרוֹדוֹת מִלְמַעַלָּה לְקַבְּלָא
לִיהְ בְּחִדּוֹה, וּכְלִיהְוֹן יְהֹוֹן רְצִין וּשְׁבִּין בְּנִגְנוּנָא,
וְשְׁלִיחָותֶיהָ לְגַבְּיהָ, אֵיתִי בְּנִגְנוּנָא, וְשְׁלִיחָותֶיהָ לְגַבְּיהָ